

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-173/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Senke Orlić-Zaninović predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović Marković te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa iur. temeljem generalne punomoći, broj: protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, KLASA:UP/II-344-03/18-11/748, URBROJ:376-10-19-16 od 24. siječnja 2019., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Ogulina po opunomoćeniku odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 21. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Tužbeni zahtjev se odbija i potvrđuje rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: KLASA:UP/II-344-03/18-11/748, URBROJ:376-10-19-16 od 24. siječnja 2019.
- II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, da zainteresiranoj osobi Općini Ston, Trg kralja Tomislava 1, Ston, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.
- III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem je utvrđeno da je tužitelj Hrvatski Telekom d.d. (dalje: HT) infrastrukturni operator i da ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Ogulina i da ima pravo puta na nerazvrstanim cestama na području Grada Ogulina te mu je utvrđena obveza plaćanja naknade za pravo puta od 15. siječnja 2019. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva Grada Ogulina, ako je do uknjižbe došlo nakon 15. siječnja 2019.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu u kojoj opisuje postupanje tuženika u vezi sa zahtjevom zainteresirane osobe. Ističe da je tuženik zainteresiranoj osobi priznao pravo na naknadu za pravo puta na nerazvrstanim cestama i to na česticama za koje je tijekom postupka nije nedvojbeno utvrđeno da je doista bila riječ o nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada. Mišljenja je da je neophodno nedvojbeno utvrditi nalaze li se doista navedene čestice koje Grad prezentira kao nerazvrstane u toj kategoriji. Tvrdi da tuženik izvodi zaključak o

nerazvrstanim cestama na području Grada isključivo na temelju dostavljene potvrde u kojoj je Grad popisao čestice koje bi u naravi trebale predstavljati nerazvrstane ceste, koje se nalaze u njegovom isključivom vlasništvu. Smatra da navedena potvrda ne predstavlja dostatan dokaz nedvojbenog utvrđenja da te nekretnine doista predstavljaju nerazvrstane ceste. Zaključuje da je Grad trebao uskladiti stvarno stanje sa zemljišnoknjižnim, a prethodno obaviti potrebne izmjere sve u skladu s člankom 224. Zakona o zemljišnim knjigama pa, kako se odluka tuženika temelji na neprovjerenom dokazu, povrijeđeno je načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. zakona o općem upravnom postupku. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti tužnikovo rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je neosnovan prigovor tužitelja da je potvrda izdana na temelju podataka iz službenih evidencija, kao i da su sve nerazvrstane ceste u toj potvrdi u zemljišnoj knjizi nadležnog suda evidentirane kao opće dobro javne ceste i da ih je tuženik prihvatio kao nekretnine u vlasništvu zainteresirane osobe. Poziva se na ovisne sudske presude u kojim je kao neosnovan ocijenjen identični prigovor tužitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu poziva na praksu ovog Suda iz koje nedvojbeno proizlazi stav da se potvrda nadležnog tijela o službenoj evidenciji nerazvrstanih cesta smatra dokazom da su čestice koje čine nerazvrstane ceste u vlasništvu one jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalaze. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12. 80/13. i 71/14.) uređeno je korištenje općeg dobra i nekretnina drugih na temelju prava puta. Prema odredbi stavka 1. tog članka Zakona smatra se da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama u vlasništvu, između ostalog i jedinica lokalne i područne samouprave u kojem slučaju tuženik izdaje potvrdu o pravu puta u skladu s Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11. i 151/14.).

Odredbom stavka 4. ovog Zakona propisano je da je infrastrukturi operator obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine obavezan je infrastrukturu operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta, a temeljem stavka 6. istog članka Zakona može pred tuženikom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koje je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Iz podataka spisa ovog predmeta proizlazi da je rješenje tuženika doneseno na temelju odredbe članka 28. stavak 6. ZEK-a, a nakon pravilne ocjene dokaza o odlučnim činjenicama.

Tužitelj osporava valjanost dokaza iz kojeg proizlazi da su neke od nekretnina obuhvaćenih rješenjem tuženika doista nerazvrstane ceste pa da su slijedom toga u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, u ovom slučaju Grada Ogulina, što posljedično omogućuje naplatu naknade za pravo puta.

Ovaj prigovor tužitelja nije osnovan jer se, u odnosu na te nekretnine tuženik pravilno poziva na Zakon o cestama („Narodne novine“, broj 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13. i 92/14.) kojim je u odredbi članka 101. stavka 1. propisano da je nerazvrstana cesta javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi. Dakle, prema odredbi Zakona o cestama nerazvrstane ceste su ex lege postale vlasništvo jedinice lokalne samouprave pri čemu je upis u zemljišne knjige deklaratorne naravi, a Potvrda Karlovačke županije, Grada Ogulina, Upravnog odjela za gospodarstvo, komunalni sustav i prostorno uređenje, KLASA: 344-01/18-01/03, URBROJ: 2133/02-04/1-18-3 od 31. prosinca 2018. godine, koja je sastavni dio pobijanog rješenja, predstavlja dokaz iz službene evidencije

lokalnih cesta na području Grada Ogulina pa se smatra javnom ispravom u skladu s odredbom članka 159. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09).

Ovakav pravni stav već je izražen u nizu presuda ovog Suda na što tuženik i zainteresirana osoba pravilno upiru, a tužitelj tijekom provedenog postupka nije ni osporavao podatke navedene u naznačenoj Potvrdi, a njegova EKI se nesporno prostire i na ovim nekretninama.

Dakle, prema odredbi naprijed naznačenog Zakona o cestama nerazvrstane ceste su ex lege postale vlasništvo jedinice lokalne samouprave, a Potvrda koja ih određuje predstavlja javnu ispravu koja dokazuje istinitost podataka koje sadrži pa je tuženik u pravilno provedenom postupku, pravilnom primjenom mjerodavnog zakona i valjano obrazloženo, pravilno utvrdio područje EKI na kojem Grad Ogulin ima pravo naplatiti naknadu za pravo puta.

Tužitelj koji nije uspio u ovom sporu dužan je zainteresiranoj osobi naknaditi trošak spora, sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, dalje ZUS) u visini određenoj Tbr: 23/1 alineje 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, uvećano za pripadni PDV.

Slijedom svega navedenog, a temeljem članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 21. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	11.4.2019. 9:14:16	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/19	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

d2254791